

شاعیریک له داوینی شاخ و گوله‌باخدا

د. شهمال نیسماعیل پوور
(بۆکان)

که کۆمه‌له‌ شاعیریک چاپ و بلاو ده‌بیتته‌وه، که یف خۆشییه‌کی تایبته هه‌ستم داده‌گرئ. وا هه‌ست ده‌که‌م ژیان به هه‌م‌وو تالی و شیرینییه‌کانیبه‌وه به‌رده‌وامه و دیسان که‌سیک ده‌به‌وئ جارێکی تر و به شیوازیکی تر له جوانی و عه‌شق و ژیان و ناحه‌زی و چه‌وتی و سه‌قه‌تی بدوئ، شاعیر ده‌لئ چاوی تیژیینی شاعیریک ده‌به‌وئ وینه‌یه‌کی نوئ له جبهان بگرئ و بیخاته بهر چاوی کۆمه‌لگا.

شاعیر و نووسهر و وه‌رگێر نهمین گهردیگلانی دوایین کۆمه‌له‌ شاعیری خۆی به ناوی «زایه‌له‌ی شاخ و قیژه‌ی گوله‌باخ» چاپ کرد و که‌وته بهر چاوی خۆینه‌رانی شاعیری کوردی، منیش به ربه‌ی خۆم و به‌هه‌زی شاعیری و هونه‌ری و چێژی تایبته‌م له‌م خه‌رمانه‌ سوور و شه‌نوکه‌و کراوه‌ ده‌پیتوم و له‌ تویی و تاریکی خۆم‌الیانه‌دا، ده‌بخه‌مه بهرچاوی خۆینه‌ری شاعیر دۆستی کورد، هیوادارم توانیبیتم کارێکی شیاوی بهرچاوی به‌رده‌نگی چالاکم کردبئ.

گریدانی شاخ و گوله‌باخ به دوو پیشگری وشه‌ی زایه‌له‌ و قیژه‌وه‌ دوو

خویندنه‌وه‌ ده‌خوازی. نه‌گهر زایه‌له‌ به واتای ده‌نگدانه‌وه‌ دابنیتین و واز له مانای دووه‌می که‌ گریان و شیوه‌ن و زارییه‌ بینین، ناویک به باری ئه‌ریتنی و هیوابه‌خش دیته ئاراوه‌ که‌ لانی که‌م بۆ خۆم وه‌بیر هینه‌ره‌وه‌ی شاعیره‌ ره‌مزاییه‌که‌ی (هیمن)ی نه‌مره‌ که‌ ده‌لئ:

**له‌ کۆ ئه‌سرین ده‌بارتیم له‌ بۆ
کوردی په‌راکه‌نده
له‌ گهرمیتن غه‌رقی ئاره‌ق بووم و
چاوم هه‌ر له‌ سامه‌نده**

به‌م واته‌یه‌ زایه‌له‌ی شاخ و قیژه‌ی گوله‌باخ روانینیتکه‌ له‌ ده‌رده‌وه‌ به‌ره‌و ئارامی، له‌ ژیانێ پر ژانه‌وه‌یه‌ به‌ره‌و هیتوری، له‌ جه‌نگه‌وه‌یه‌ بۆ ئاشتی و له‌ دزیویه‌وه‌ بۆ جوانی، به‌لام نه‌گهر زایه‌له‌ به‌ واتای گریان و زاری بینین، روانینمان نوقمی تراژیدیا ده‌بئ. ئه‌وسا باس له‌ ژینه‌ و دووقاته‌ بوونی، باس له‌ ده‌ردیکه‌ سه‌رباری هه‌موو ده‌ردان، له‌ هه‌ر حالدا ناویکی شاعیرانه‌ و جیتی سه‌رنجه‌.

زمانی ئه‌م کۆمه‌له‌ شاعیره‌، زمانیتکی ساغ و پر کاکل و پاک و خاوینه‌، شاعیر به‌م زمانه‌ ساغه‌ خودی خۆی به‌ کۆمه‌لگاوه‌ گرئ داوه‌

و له هه‌مان کاتیشدا زمانیکی به‌هیز و پر جوولته‌ی خولقاندووه، نه‌هینده دژوارنووسه که به‌رده‌نگ وه‌زاله بیتن و نه‌هینده‌ش ساکار و ساده‌یه که له رت‌بازی شیعریکی به‌هیز و پته‌و لای دابج. به‌گشتی شاعیر له زماندا خاوه‌ن ده‌سه‌لاته.

یارئ هه‌یه ده‌رژئ له نیگای شه‌ونم و پرشنگ
ئیمه‌ی کپی دل ره‌ش که‌چی
قه‌لپوچ و قلزچین
ئیمه‌ی که به شوقیتی گول‌ه‌ستیره
شه‌واره‌ین
کوا سه‌یره به پرشنگی نیگای
خوری له خوجین؟

ئه‌مین و چوارینه: پاش بلا‌بوونه‌وه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی هه‌نبانه‌بۆرینه و ره‌خنه و سه‌رنجی زانایان و نووسه‌ران، ئه‌مین گه‌ردیگلانی برپاری دا ئه‌و وشانه کۆ بکاته‌وه که له هه‌نبانه‌بۆرینه‌دا نین. هه‌ر ئه‌و کات به‌و کاره‌ی که کتیبی رت‌ژگه‌ی لیکه‌وته‌وه، سه‌لماندی که شاگردیکی کارپوخت و وشه‌ناسی مامۆستا هه‌ژاره. ئیستاش له‌م کۆمه‌له‌ شیعره‌ نوپیه‌دا هیندی‌ک چوارینه‌ی چاپ کردووه که دیسان به‌ حه‌ق سه‌لماندوویه‌تی که شاگردی مامۆستا هه‌ژاره، شاعیر کۆمه‌ل‌یک پرس و که‌لکه‌له و بابه‌تی گرینگی له‌م چوارینه‌دا گونجاندووه که جیتی پامان و باس کردن.

مرۆف هه‌میشه به‌ دوا‌ی هیتزکی ره‌هاوه بووه که بتوانج به‌و هیتزه‌وه خۆی نیشان بدا و راده‌ی ده‌سه‌لاتی خۆی به‌ سه‌ر جیهانی ده‌ور و به‌ریدا زیاتر بکات، یان ئه‌وه‌تا ئه‌و هیتزه‌ی

له سه‌ه‌رچاوه‌یه‌کی بی برانه‌وه وه‌رگرتووه و پشتی به‌ خودا به‌ستووه، یان ئه‌و هیتزه‌ی له خۆیدا دیوه‌ته‌وه و له خۆی رادیوه به‌ره‌نگاری هه‌موو کیشه‌کان بیته‌وه و بۆ خۆی چاره‌سه‌ریان بکات و نیتشه‌گوتنه‌ی بی به‌ سووپه‌رمان، یان مه‌زنه‌ مرۆف. شاعیری ئه‌م چوارینه‌ش زۆر جار پشتی به‌و هیتزه ره‌ها و له بران نه‌هاتووه‌ی خودا به‌ستووه و جاروباریش له هیتز و بالی خۆی رادیوه و هاتووه‌ته مه‌یدان.

پرگه‌وه‌ری ئه‌س‌رین بووه ده‌ست و کۆشم
لای تۆبه هه‌موو ده‌می خه‌یال و هۆشم
من کوردم و بیتکه‌سم وه‌ک تۆ خواجه
گرتومه‌ته باوه‌ش خه‌می تۆشی و خۆشم

ئه‌مین له چوارینه‌کانیدا زۆرتر رووی له خودایه و له‌و توندوتیژی و ریاکاری و ژیان و زارۆک کوشتن و به‌ ناوی خوداوه خۆ داسه‌پاندن، گله‌یی کردووه.

ده‌مزانی چ عاشقانه تۆ ده‌نوتین
پا‌بردو به دل که ده‌مدی بانگ
ده‌خوتین
ئه‌مرۆکه موسولمانه‌تی وای کرد له
خه‌لک
شه‌رمی ده‌که‌ن و به سرت‌ه ناوت
دیتن

فه‌لسه‌فه‌ی ژیان و باسی مه‌رگ و ژیانیش به‌شیک‌ی تری به‌رچاوی کاکلی چوارینه‌ی شاعیرن. له‌سه‌ر چوار توخمه‌که‌ی جیهان باسی کردووه و پیتی وایه که ئه‌وه مرۆفه جیهانی تیکداوه و توخمه‌کان له جیتی خۆیان ماونه‌ته‌وه و نه‌گۆراون.

ئه‌م ژینه که بۆ به‌خته‌وه‌ری ئینسانه
خه‌مخانه‌یه جیتی مه‌ینه‌ت و ده‌رد و ژانه
وه‌ک خۆیه‌تی ئاو و ئاور و خۆل و با
ئینسانه ره‌شی کردووه وه‌ک خومخانه

شاعیری زایه‌له‌ی شاخ و قیژه‌ی گول‌ه‌باخ، شاعیریکی ته‌نیا و گۆشه‌گیر نییه و له زه‌ینی خۆیدا نه‌ماوه‌ته‌وه. سو‌فی گۆشه‌ی خانه‌قا نییه و ئاگای له ده‌ورو به‌ره و له ژبانی واقیع شاعر هه‌لده‌گوتی. به‌ نیتو کیشه و پرسه‌کانی مرۆفدا شو‌ر بووه‌ته‌وه و شاعیرانه‌- نه‌ک فه‌یله‌سووفانه- ده‌روانیتته جیهان. له‌سه‌ر بابه‌تی شاعر و فه‌لسه‌فه و شاعیر و فه‌یله‌سووف به‌ درت‌ژایی میژوو باس و شه‌ره. غولام حسه‌بن ئیبراهیمی دنیانی مامۆستای فه‌لسه‌فه له ئیران پیتی وایه که شاعر و فه‌لسه‌فه بی جیاوا‌زین و هه‌ردووکیان له هه‌ستی و بوون ده‌دوتین. به‌ پیتی و ته‌کانی ئه‌م مامۆستایه فه‌یله‌سووف و شاعیر ده‌توانن له خانه‌یه‌کدا پیناسه بکرتین، به‌لام به‌ درت‌ژایی میژوو شه‌ری فه‌یله‌سووف و شاعیر له ئارادا بووه.

ئه‌فلاتون فه‌یله‌سووف و زانای یۆنانی که‌ونارا، له‌گه‌ل شاعیراندا دانووی ناک‌سو‌لی و ئه‌وانی له یۆتۆپییای خۆی ده‌رکردووه. ئه‌و پیتی وایه که شاعیران چه‌واشه‌کارن و له ئاست خ‌ودادا ناراستن. ده‌لتی شاعیران هه‌میشه شته خراپ و چه‌وته‌کان به‌ خوداوه ده‌لکپن و لایان وایه که ناداوه‌ری له جیهاندا کاری خودایه. شاعیر و زانای فارس مه‌ولانا جه‌لاله‌ددین «مه‌وله‌وی» ش له‌گه‌ل فه‌یله‌سووفه‌کان ناسازی و لای

وايه كارى نه وان بى بنه ما و بى هيزه. ده لى:

پای استدلالیان چوبین بود پای چوبین سخت بی تمکین بود

هه رچه ند مه ولانا بهم شيعره ده به وى كارى فه يله سووفه كان بى هيز نيشان بدا و پشتى بهم به لگه يه به ستووه كه هه مان كارى فه يله سووف و لژيک كاره كانه و بيچمى دووه مى قباسه. شيعر و فه لسه فه تيكه لاوبيه كى زوربان هه يه و به گشتى فه لسه فه و ويزه به بى يه كتر پييان ناكړى. فه لسه فه له رتي زمان و ويزه وه ده توانى به جوانى خوئى ناراسته بكا و ويزه به بى فه لسه فه قاقړيكي كاكى به كاكبيه. وهك ده زانين فه يله سووفه كانى ئيگزيستانسياليزم خوئان زورتر له رتي رومانه وه ناساند، به لگه شمان بوئهم قسه يه رومانى هيلنجى سارتره. ده ستوؤيفسكى يه كه م چه خماخه كانى فه لسه فه ي ئيگزيستانسياليزمى لى دا. شاعيرانى كورديش له فه لسه فه بى بهش نه بوون و گه ليك شاعيرى فه يله سووفمان هه بووه كه بو وينه ده توانين ناماژه به مه حوى و پيره ميترد بكه ين. مه حوى به چهند دپير شيعرى فه لسه فه او سماندوويه تى كه له فه لسه فه روجووه و بو نمونه لهم دپيره شيعردى خواره ودها به چله پوپه ي مرؤفخوازي و هبومانيزم گه يشتووه:

له پاداشى قسه ي سهدا هه مه تاه
و هه ناسه ي گهرم
كه سنى شيتانه بهردم تيگرى من
بهرقى تيده گرم

زور له شاعيرانى لاوى ئيمه، سى چوار بهرهمى شيعرى بلاو ده كه نه وه و تازه ده زانن كسه ده بوو چهند كتيبىان خوئندبايه ته وه.

له لايه كى تر يشه وه فه يله سووف بوون كاريكى ئاسان نيبه و زور جار بو خودى كه سه كه باسى سه ره. خه لكانى نه خوئندوار و ده سه لاتدارى نه زان هه ميشه دژ به مرؤفى زانا و فه يله سووف بوون. نمونه ي هه ره بهرچاوى ئهم دژايه تيبه كوشتنى فه يله سووفى مه زنى يونانى كه ونارا «سوقرات» ه، هه روه ها شه هيدكردنى شيوخ شه هابه ددينى سووره بهردى و دوو خستنه وه ي ئبين روشدى ئه ندولسييه، به لام شاعير بو دهرپينى بير و ئه ندپشه ي خوئى تا ئهم راده يه بهرچاو و له به رده م مه ترسيده نيبه. نمونه ي هه ره بهرچاوى ئهم قسه يه شم شيعره پر له ناو روؤك و به كاكله كانى خه ييامه كه دلنيام ئه گهر له چوارچيوه ي فه لسه فه دا ئه وانى گوتبا، له سوقرات و شيوخى شه هيدى خراپتر به سه ر ده هات، يان مامؤستا هه ژارى مه زن لهم كوؤمه لگا دوور له فه لسه فه يه دا، ئه گهر به شيعر قسه ي دلى نه كردبا، له عه بدو و خالق مه عرووفى خراپتر به سه ر ده هات. وهك لهم دپيره دا ده لى:

دينى بهشى كورد بخاته بن ليچ سه دبار گه وره بى نامه وى وه هيچ

شيعر كه له عاتيفه ترازو و رووى له بير و ئه ندپشه كرد، نهمر ده بى، به لام شيعردى دوور له بير و ئه ندپشه ي قوول و رازاوه به جوانكارى و وپنه ي جوانى

شيعر بيه وه ئه و به خته ي كه متره. له چاخى حافظى شيرازيدا شاعير هه بوون كه له حافظ شيعر ناسكتر و پر ورده كاريتر بوون، كه چى ئه وه بير و بوچوون و ئه ندپشه ي حافظه نهمرتر ده بى. هايدگه ر ده لى: ئه و شته ي كه ناكړى شيعر بيللى، ده بى به فه لسه فه بگوتري. زور جار كه سانتيك به پيچه وانى هايدگه ريش قسه يان كرده و و لايان وا بووه كه شيعر له بهر رها و ياخى بوون، ده توانى ئه و شته بللى كه فه لسه فه دهره قه تى نايه ت.

تايبه تمه ندييه كى ترى شيعرى ئه مين گهرديگلانى پرسى ار كرده، شيعر ده بى كوؤمه ليك پرسى ارى رها له خو بگرى، كورد ده بى پرسى ار بكات. ده بى له شيعردا له وه لامى پيشوخت و ده ستنيشان كراو خو ببوتيرين و وه لامى پرسى اره كانمان بو به رى داها توو به جى بيللىن. به خوشييه وه ئه مين گهرديگلانى لهم بواره دا كه مته رخه م نه بووه و كوؤمه ليك پرسى ارى ناراسته ي گه له كه ي كرده و:

بيترى له هه ناوى شهوى سامانكى ژيانا

خورتىك و هه زاران گه شه نه ستيره
نه گورتين؟

يان:
ئهم خاكه كه چاوتكى نيبه جوانى
بيينى

ناسمانه كه شى رهش بى دهبا خورى
له بو چين؟

شاعير له وشه به وشه ي
شيعره كانيدا ده ژى، له هه ر

شيعر ٽيڪيدا ده تواني خود و دهرووني شاعير ببيني، واته ده کري به په يژه ي وشه کاني بچييه روحى شاعيره وه، ته نانهت نه گهر به پتي هيتميتوتتيكى نوټيش - که نووسهر له دهق دوور ده خاته وه - له شيعره کاني نه مين گهرديگلاني پروانين هيشتا روخسارى شاعير و ههست و بيري به جووله ي ديار و پر ههسته وه ده بينين.

توخمه کاني شيعرى شاعير زورن که وهک چهند توخمي بهرجهسته و زال ده توانين ناماژه بهم چهند دانه بکه ين:

نيشتمان پهروهري له شيعرى گهرديگلانيدا هوجيى به باس و نيشاندان نييه و له هه موو شيعره کانيدا هم توخمه ديار و بهرچاوه. شاعير که بوزوانيش ده چي، دهيه وي له نيشتمانيكى نارام و پر له ناشتي و سه ربه ستيدا بي.

سروشت خوازي، شاعير هه ميشه له خور و مانگ و نه ستيره و گول و دار و گوله ستيره ... ده دوي.

تو خوري، مني پيره زوى به ستوو هه تا که ي

بو ديتني نهو چاوه گه شانته له گه پرا بم

نه وين و خو شه ويستي وهک به هيترين هيماي مروث بوون، کوله که ي شيعرى شاعيرن:

نه ونده بي سرهوت و بي قهراره روحى ناشقم

نه وينى تو قهراره بو قهرارى دل نه وينه که م

جوانيناسى و ناسک خهيالى و به بالى هور فرين و هي ناني ده يان دهسته واژه و وشه ي ناسک و پر له جوانى له وه ستايه کي په نجه زي پرينى جوان تاشي وهک نه مين گهرديگلاني ده وه شپته وه:

خوم و دل م له قه لپه زى پرچى په شيو و لولى خست

گياني شه که ت له سره گول و ههور و شه پولى وهر که وت

خه م و په ژاره و داخ و ديق کاربگه ريبه کي نه وتويان له سره شاعير هه بووه که له م کومه له شيعره دا هه م خه مي تاکه که سي و هه م خه مي نيشتمان، خويان له چوارچپوه ي شيعره کان روكردووه و زورچار روخساريكى خه مباريان به شاعير به خشيوه:

من له فرميتسكى وه ريوى نيوه شه و ته نياترم

هه رچى ته نيايى له دنيا دايه له و ته نياترم

گهرديگلاني به پتي که سايه تي و بي رى وردى نارپه زايه تي کردوته توخمي زهق و بهرجهسته ي شيعره کاني، که ياساي بهرجهسته ي ديتبي لبي راساوه و بهرهنگارى بووه ته وه. له ده سه لاتي ناساغ نارازى بووه و لبي وه دهنگ هاتووه، له نه ريتي ناحه زيش تووره بووه و به گشتي له شته ناشيرينه کاني کومه لگا رازى نييه.

ناموس و سه رومالي خه لک ده رپين

زاروش ده کوژن ده لپن به فرمانى تون

له کوتاييدا نه وه ماوه بيليم که نه مين گهرديگلاني له م کومه له شيعره دا زورتر له چاران و بهرهمه کاني تری چووه ته نيو جيهاني بيري و نه نديشه و ناوذه وه و کاملبوونيكي توخي فيکرى به شيعره کان ييه وه دياره. نه مه نيشانده ري نه وهن که شاعير له قوناغيكي تری ههست و بيري دايه و جيتي خو به تي چاوه روانى بهرهمى به هيتر و بيرمه ندانه تر و شاعيرانه تر بين لبي.

من زين وهک تو به تال و رهش ناپينم

له جواب پره دل م و بوو به ده رياى پرسيار